

Ημερολόγιο ασημάντων 495, μέρος Β: Χωρίς γυαλιά / Το σίριαλ Λιγνάδη και ο ιερέυς

Δημήτρης Τζουμάκας

Αποσπάσματα από το Ημερολόγιο Ασημάντων του συγγραφέα Δημήτρη Τζουμάκα. Για σχόλια και παρατηρήσεις μπορείτε να επικοινωνήσετε με τον συγγραφέα στις ηλεκτρονικές διευθύνσεις dtzm@hotmail.com ή kosmos@kosmos.com.au ή με επιστολή στην διεύθυνση Kosmos Newspaper, 654 New Canterbury Road, Hurlstone Park NSW 2193.

* Ο Δημήτρης Τζουμάκας γεννήθηκε στην Αθήνα το 1945. Την περίοδο της δικτατορίας έζησε στο Παρίσι και το 1974 μετανάστευσε στο Σίδνεϊ, όπου έζησε μέχρι το 2006. Διδάκτωρ φιλοσοφίας, εργάστηκε σε εφημερίδες στο Σίδνεϊ και δίδαξε ελληνική και συγκριτική λογοτεχνία στα Πανεπιστήμια Macquarie και New South Wales. Έχει βραβευθεί από το αυστραλιανό υπουργείο πολιτισμού για τα βιβλία του «Χαρούμενο Σίδνεϊ» και «Η γυναίκα με τα αγκάθια στο λαιμό».

Έπρεπε να βάλω υποψηφιότητα για την έδρα της Ποίησης στην Ακαδημία Αθηνών. Θα μας πάρει την έδρα ο Μπούρας και ο Τίτος. Δεν θα το αντέξω! Ας μην έχω γράψει ποιήματα. Δεν χρειάζεται αφού βρίσκομαι σε συνεχή κατάσταση έκστασης και επαναλαμβανόμενων φαντασιώσεων

Πάει και η «ανακάλυψη των σωμάτων» του Ντικροζέ, άρχισα άλλα πράγματα.

Ήταν ενδιαφέρον, δεν λέω, το μυθιστόρημα, καλή γραφή, λίγο κουραστικό όμως στο τέλος με τις ατέλειωτες πληροφορίες από το Ιντερνέτ που εξαϋλωσαν την μυθιστορηματική αφήγηση παρουσιάζοντας μια αρκούντως αυταρχική κατασκευή. Φαίνεται πως όλοι πια γράφουν ένα μοντέρνο σταλινικό μυθιστόρημα, αντιγράφοντας τα δικά μου Τετράδια Αμνησίας (που παραμένουν εκτός αγοράς)

Και νομίζω ότι έχω θάψει με τη βοήθεια του Ηρόδοτου τα «Τετράδια Αμνησίας» διότι με δαύτα θα μπορούσα κάλλιστα να αναμετρηθώ και μετρίεμαι στα ίσια με τον Ντικροζέ. Και σε επίπεδο μοντέρνου και σε σταλινικό. Μάλιστα οι πρώτες και οι τελευταίες σελίδες της Αμνησίας περιέχουν ηλεκτρισμό και τρυφερότητα και αυτό είναι σπάνιο στη λογοτεχνία όπως και στη ζωή. Κι αυτό λέγεται ποίηση.

Τουλάχιστον παραδέχομαι πως δεν μπορώ να κάνω μυθιστόρημα, ότι δεν μπορώ να ζωντανέψω ήρωες παρά μόνο μαριονέτες, δεν κάνω ούτε διήγημα, μήτε μπορώ να πω ιστορίες ψεύτικες μόνο φανταστικές μόνο σπαράγματα, αναλαμπές της μνήμης και να μια αμνησία που θα λατρέψουμε και θα μισήσουμε. Για να μη θυμάσαι... τον κακό σου τον καιρό.

13.7.22 Nothing. Δεν είδαμε την υπερ-πανσέληνο του αρσενικού ελαφιού χτες στα μπουντρούμια της πρωτεύουσας που ζούμε. Έχω χάσει τα κλειδιά της ταράτσας έχω χάσει το ενδιαφέρον να ανεβώ και να πω μπύρες, αφού δεν υπάρχει η Ευρυδίκη η αναδυόμενη. Ούτε τα έργα μου στο Netflix παρακολουθώ. Διαβάσματα και ξεσκαρτίσματα, πατάτες βραστές για μεσημέρι και φρούτα το βράδι

14.7.22 Κοράκοι, όλοι κοράκοι αληθινοί και χειρότεροι από τον κόρακα όπου εβγήκε από την Κι-

βωτό και εθρεφόταν από τα λείψανα οπού είχε αφήσει ο κατακλυσμός του κόσμου. Διονύσιος Σολωμός.

Δυσaréσκεια και τότε και τώρα και πάντα από τους ποιητές, από τους ευαίσθητους ανθρώπους, όσοι αισθάνονται την αδικία και την κακία των συνανθρώπων τους (και του κάθε συστήματος, να τα λέμε όλα).

Έπρεπε να βάλω υποψηφιότητα για την έδρα της Ποίησης στην Ακαδημία Αθηνών. Θα μας πάρει την έδρα ο Μπούρας και ο Τίτος. Δεν θα το αντέξω! Ας μην έχω γράψει ποιήματα. Δεν χρειάζεται αφού βρίσκομαι σε συνεχή κατάσταση έκστασης και επαναλαμβανόμενων φαντασιώσεων (στο εκστρατευτικό σώμα βορείας Ευβοίας και Αιδηψού για κατανόηση (του συγκλονισμού μιας τραγικότητας))

• «Είμαι τυχερός που γνώρισα αυτό τον υπέροχο άνθρωπο που με τόση αυτάρνηση με υπερασπίστηκε», είπε ο Λιγνάδης που καταδικάστηκε για δύο βιασμούς αλλά αφέθηκε ελεύθερος με 30 αργύρια μέχρι το Εφετείο.

Ας ευλογήσουμε τον κ. Κούγια, *puo delirio*, ο οποίος συμπαραστάθηκε στον διευθυντή του Εθνικού μας Θεάτρου στο δράμα που πέρασε και ευτυχώς ο έγκυρος νομικός αποκάλυψε τη σκευωρία την οποία έστησαν οι νεαροί «επαγγελματίες ομοφυλόφιλοι». Ο θεατράνθρωπος όμως τελικά καταδικάστηκε. Και το ερώτημα που βασανίζει το Πανελλήνιο είναι διατί κυκλοφορεί στο Μοναστηράκι και μας κάνει Πλάκα; Γιατί τώρα «παίζει αυτός μπάλα!» Ας αφήσουμε τα νομικίστικα για την Εντιμότητα Πρόεδρο της Δημοκρατίας που είμαι βέβαιος ότι συντόμως θα κάνει το δικό της θεσμικό ... εξπλάιν. Η ουσία είναι ότι όλη η Ελλάδα είναι στα κάγκελα με αυτήν την απόφαση! Ας ακούσουν τη φωνή του λαού: «Ο λαός είναι ο κινητήριος μοχλός στην Ιστορία», λέει ο πολύς και μέγας Μάο Τσε Τουγκ.

15.7.22 Τα Ιουλιανά. Μπάνιο αρ.

21 στη Βάρκιζα. Τι τράβηξε ο τόπος μέχρι να βρούνε τον κατάλληλο άχρηστο που θα στρώσει το δρόμο προς τη δικτατορία

16.7.22 Μπάνιο αρ. 22 Βάρκιζα Μέσα στα 50 χειρότερα φαγητά του κόσμου και δύο ελληνικά! Πατσάς και μπάμιες. Αν είναι δυνατόν. Ο πατσάς είναι λατρεμένος. Οι μπάμιες με κοτόπουλο μάλιστα είναι εξαιρετικές. Τίποτα κουκιά να πατώνανε στον κατάλογο της κακοφαγίας το καταλαβαίνω. Αλλά ο πατσάς με ποδαράκια!;

- Οι δέκα χειρότερες ταινίες, τα δέκα καλύτερα μέρη του κόσμου για τους συνταξιούχους. Τα καλύτερα νησιά, τα καλύτερα κρασιά, το καλύτερο στρώματα να κάνετε σεξ, τα καλύτερα φέρετρα από μαόνι για να κοιμηθείτε, οι καλύτεροι ποδοσφαιριστές της σαιζόν, οι καλύτεροι προπονητές, τα καλύτερα σκυλιά, οι καλύτερες γυναίκες ηθοποιοί, οι καλύτεροι ποιητές, οι καλύτεροι ψάλτες, τα καλύτερα ωρολόγια σείκο, You are σάικο. -Youare. οι καλύτεροι θεατρικοί αμφίφυλοι επιβήτορες κατάδικοι δις ως βιαστές, ελεύθεροι μέχρι νεωτέρας. Κι αν αθωωθεί ο κ. Λιγνάδης στο Εφετείο; Το σκεφτήκατε αυτό; Αν τον παρέσυραν όντως «οι επαγγελματίες ομοφυλόφιλοι»; Μακαριοι οι νυστάζοντες διότι γρήγορα θα αποκοιμηθούν.

-Στη φυλακή μέχρι την εκδίκαση της υπόθεσής του στο εφετείο ο βιαστής ανήλικων ιερέυς εξ Αγρινίου. Eh Oui!! Ο καταδικασθείς Λιγνάδης ελεύθερος μέχρι την ώρα της κρίσεως στο Εφετείο. Το δικαστήριο έκρινε πως ιερέυς θα μπορούσε να βιάσει πάλι τα ελληνόπουλα της ενορίας ενώ ο Λιγνάδης καλλιτέχνης άνθρωπος... αλλοδαπά θα πηδούσε, δεν είναι το ίδιο! Η δικαιοσύνη δεν είναι μόνο ταξική είναι και ρατσιστική και τοξική και κυβερνητική. Όπου παπάς κι η μοίρα του! Λευτεριά στους παιδεραστές παπάδες. Στους πνευματικούς και στους πνευματικούς μας ανθρώπους. Ο Λιγνάδης μας οδηγεί.